

ČESKÁ TELEVIZE

4

Vážený pan
Tomáš Němeček

Adresa pro doručování:

Tomáš Němeček, redaktor Lidových novin
Anděl Media Centrum
Karla Engliša 519/11
150 00 Praha 5 - Smíchov

E - mailem na adresu: tomas.nemecek@lidovky.cz

ROZHODNUTÍ GENERÁLNÍHO ŘEDITELE ČESKÉ TELEVIZE O ODVOLÁNÍ

Generální ředitel České televize, právnické osoby zřízené zákonem č. 483/1991 Sb., o České televizi (dále jen „zákon o České televizi“), nezapisované do obchodního rejstříku (dále jen „Česká televize“), ve smyslu ustanovení § 16 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím v platném znění (dále jen „zákon“)

rozhodl o odvolání

pana Tomáše Němečka, trvale bytem [redacted] (dále jen „pan Tomáš Němeček“ nebo „odvolatel“) proti rozhodnutí České televize ze dne 29. července 2011, a to podle ustanovení § 20 odst. 4 písm. b) zákona ve spojení s ustanovením § 90 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu v platném znění (dále jen „správní řád“)

t a k t o:

odvolání pana Tomáše Němečka se v celém rozsahu zamítá a rozhodnutí České televize ze dne 29. července 2011 se potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Česká televize dne 15. července 2011 (20:24) obdržela e-mailové podání označené jako „žádost o poskytnutí informace o platových poměrech dvou zaměstnanců“ (dále jen „podání“). Písemné podání totožného obsahu ze dne 15. července 2011 bylo České televizi doručeno dne 19. července 2011.

ČESKÁ TELEVIZE

Kavčí hory

140 70 Praha 4

tel.: 261 131 111

e-mail: info@ceskatelevize.cz

Žadatel v podání žádal „informaci:

- I. o platových poměrech (mzda, příplatky, mimořádné odměny atd.) Karla Buriana, ředitele TS Brno, a to za období leden až červen 2011. Žádám rovněž o informaci o případných odměnách vyplacených za rok 2010. U všech případných odměn – za rok 2011 i 2010 – žádám o informaci, zač konkrétně byly uděleny.
- II. o platových poměrech (mzda, příplatky, mimořádné odměny) Roberta Kvapila, ředitele pro obchod a marketing, a to za období leden až červen 2011. Žádám rovněž o informaci o případných odměnách vyplacených za rok 2010. U všech případných odměn – za rok 2011 i 2010 – žádám o informaci, zač konkrétně byly uděleny.“

Odvolatel svoji žádost opíral o judikát Nejvyššího správního soudu (dále jen „NNS“) č.j. As 57/2010 – 79 ze dne 27. května 2011 (dále jen „judikát“). Podle tohoto judikátu: „Zaměstnanec veřejné správy dostává za svou práci plat, který je mu vyplácen z veřejných prostředků. Je proto ve smyslu § 8b odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím „příjemcem veřejných prostředků.“

Česká televize požadované údaje posoudila, jako údaje týkající se soukromí fyzické osoby (ve smyslu ustanovení § 8a zákona), které je možné vydat jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu. Právním předpisem upravujícím jejich ochranu je zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů (dále jen „ZoOÚ“). ZoOÚ v ustanovení § 10 ukládá dbát „na ochranu subjektu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů.“

S ohledem na to, že požadované údaje umožňují subjekt ekonomicky identifikovat, ve smyslu ustanovení § 4 písm. a) ZoOÚ a České televizi nebyl poskytnut souhlas podle ustanovení § 5 odst. 2 ZoOÚ, Česká televize rozhodnutím ze dne 29. července 2011 (dále jen „rozhodnutí“) žádost odvolatele o informace odmítla.

II.

Dne 9. srpna 2011 Česká televize obdržela e-mailové podání označené jako „Odvolání podle ust. § 16 zákona o svobodném přístupu k informacím – odmítnutí žádosti o poskytnutí informace o platových poměrech dvou zaměstnanců“ (dále jen „odvolání“). Spisový materiál byl v souladu s ustanovením § 16 odst. 2 zákona předložen generálnímu řediteli České televize (dále jen „generální ředitel“), jako odvolacímu orgánu podle ustanovení § 20 odst. 5 cit. zákona.

Odvolatel v odvolání uvedl následující důvody:

- I. Česká televize se odvolává na starý ZoOÚ; judikát reagoval na novou právní situaci poté, co byl zákon změněn novelou č. 61/2006 Sb.;
- II. v České republice podávají závazný výklad zákonů soudy, přičemž odvolatel cituje judikát, zdůrazňuje část „příjemce veřejných prostředků“ a uvádí dále, že „Zákon tedy výslovně stanoví, že výše poskytnutých veřejných prostředků ve spojení se jménem a příjmením osoby, které byly poskytnuty (spolu s dalšími údaji uvedenými v § 8b odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím) jsou údaji, které povinný subjekt žadateli poskytne.“ Rozsudek se přitom vypořádává i s namítanou ochranou osobních údajů: „Co do střetu práva na svobodný přístup k informacím a práva na ochranu osobních údajů Nejvyšší správní soud konstatuje, že právo na ochranu osobních údajů není neomezené, když čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod má každý právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním a jiným zneužíváním údajů o své osobě. Stanoví-li pak zákon o svobodném přístupu k informacím povinnost poskytnout některé osobní údaje (jinak chráněné zákonem o ochraně osobních údajů), jedná se o jejich poskytnutí podle práva, t.j. o poskytnutí oprávněné.“
- III. byť zaměstnanci České televize nejsou zaměstnanci veřejné správy, vztahuje se na ně zákon a judikát.

III.

Generální ředitel rozhodnutí přezkoumal po stránce skutkové i právní a dospěl k závěru, že odvolání je nedůvodné a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

K jednotlivým důvodům odvolání:

I. Zákon č. 61/2006 Sb. novelizoval s účinností od 23. března 2006 zákon a nikoliv ZoOÚ, jak odvolatel uvádí. Znění ustanovení ZoOÚ citovaných v rozhodnutí je totožné s jejich zněním před účinností zákona č. 61/2006 Sb. Judikát podle odvolatele reagoval „na novou právní situaci poté, co byl zákon o svobodném přístupu k informacím změněn novelou č. 61/2006 Sb. Platí výkladové pravidlo *lex posterior derogat priori*, později přijatá úprava má při výkladu přednost před úpravou starší.“ Novela č. 61/2006 Sb., byla novela, kterou bylo do zákona vloženo ustanovení § 8a, podle kterého „*Informace týkající se osobnosti, projevu osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.*“

II. a III. Závěr České televize o tom, že judikát nelze aplikovat, je správný. Judikát by byl v této věci aplikovatelný, pokud by byly kumulativně splněny níže uvedené podmínky:

- a) povinný subjekt by byl orgánem veřejné správy,
- b) jeho zaměstnanci by pobírali plat, a
- c) plat by mu byl vyplácen pouze z veřejných prostředků.

Jak odvolatel sám uvádí, Česká televize není orgánem veřejné správy.

Zaměstnanci České televize nepobírají plat, ale mzdu. Plat je podle § 109 odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce (dále jen „ZP“), odměna poskytovaná zaměstnavatelem, kterým je: a) stát, b) územní samosprávný celek, c) státní fond, d) příspěvková organizace, jejíž náklady na platy a odměny za pracovní pohotovost jsou plně zabezpečovány z příspěvku na provoz poskytovaného z rozpočtu zřizovatele nebo z úhrad podle zvláštních právních předpisů, e) školská právnická osoba zřízená Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, krajem, obcí nebo dobrovolným svazkem obcí podle školského zákona, nebo f) veřejné neziskové ústaovní zdravotnické zařízení, s výjimkou peněžitého plnění poskytovaného občanům cizích států s místem výkonu práce mimo území České republiky. Plat se odvíjí od platových tarifů (ustanovení § 123 ZP), kdežto mzda se sjednává smluvně (ustanovení § 113 ZP).

Mzda zaměstnanců České televize je vyplácena z jejich finančních zdrojů, kterými podle ustanovení § 10 zákona o České televizi, jsou „zejména: a) televizní poplatky vybírané podle zvláštního právního předpisu, b) příjem z vlastní podnikatelské činnosti.“

Generální ředitel nesdílí názor odvolatele, že se NSS v judikátu vypořádal „s namítanou ochranou osobních údajů.“ NSS pouze „konstatuje, že právo na ochranu osobních údajů není neomezené, když čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod má každý právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, ... Stanoví-li pak zákon o svobodném přístupu k informacím povinnost poskytnout některé osobní údaje (jinak chráněné zákonem o ochraně osobních údajů), jedná se o jejich poskytnutí podle práva, t. j. o poskytnutí oprávněné.“

NSS dále pokračuje: „S ohledem na tyto závěry Nejvyššího správního soudu je nedůvodným stížní bod 2) (tj. střet dvou ústavně chráněných práv, pozn. aut.) o nutnosti posuzovat střet práva na svobodný přístup k informacím a práva na ochranu osobních údajů v posuzované věci individuálně podle všech okolností případu.“

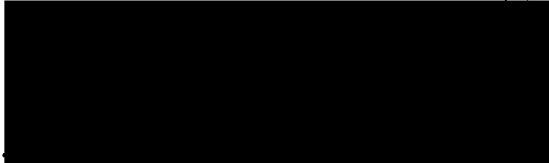
Z citace judikátu v předchozím odstavci je zřejmé, že se NSS v judikátu střetem ústavně zaručeného práva a ochranu osobních údajů a práva na informace vůbec nezabýval a

nevypořádal se námitkou žalovaného, že „došlo-li v posuzovaném případě ke střetu dvou ústavně chráněných práv, pak posouzení, které z těchto práv má přednost, je třeba provést pro každý případ jednotlivě a s přihlédnutím ke všem okolnostem případ.“ To v případě judikátu nebylo provedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

V Praze dne 24. srpna 2011

.....
Česká televize

Mgr. Jiří Janeček, generální ředitel
v zast. JUDr. Vladimíra Vocetkové, vedoucí právního úseku